

Mesteacăn

M Horlaci

de unde dor de mestecăn
când albul se revoltă

decojim verbe
până devenim esență
parfum respirat de plămâni alți

închipuirea orbului din fiecare cuvânt
atrage o tăcere
o iluzie nefirească
lumina respinge urâtul
care nu are aripi

necunoasterea răstignește îngeri
ucide chiar și gândul nenăscut
o carte
în care murim de mai multe ori
dar plătim o singură dată